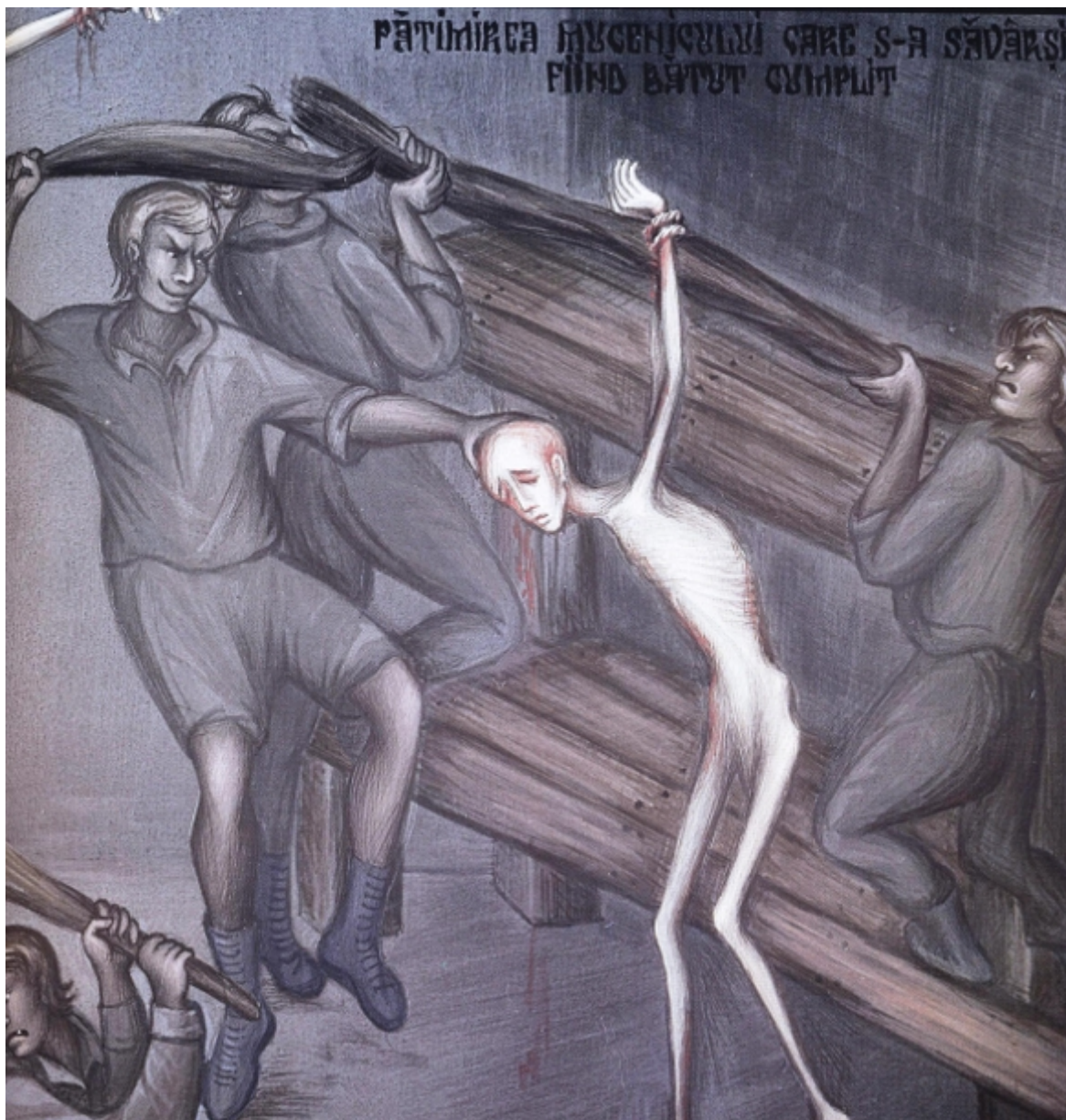
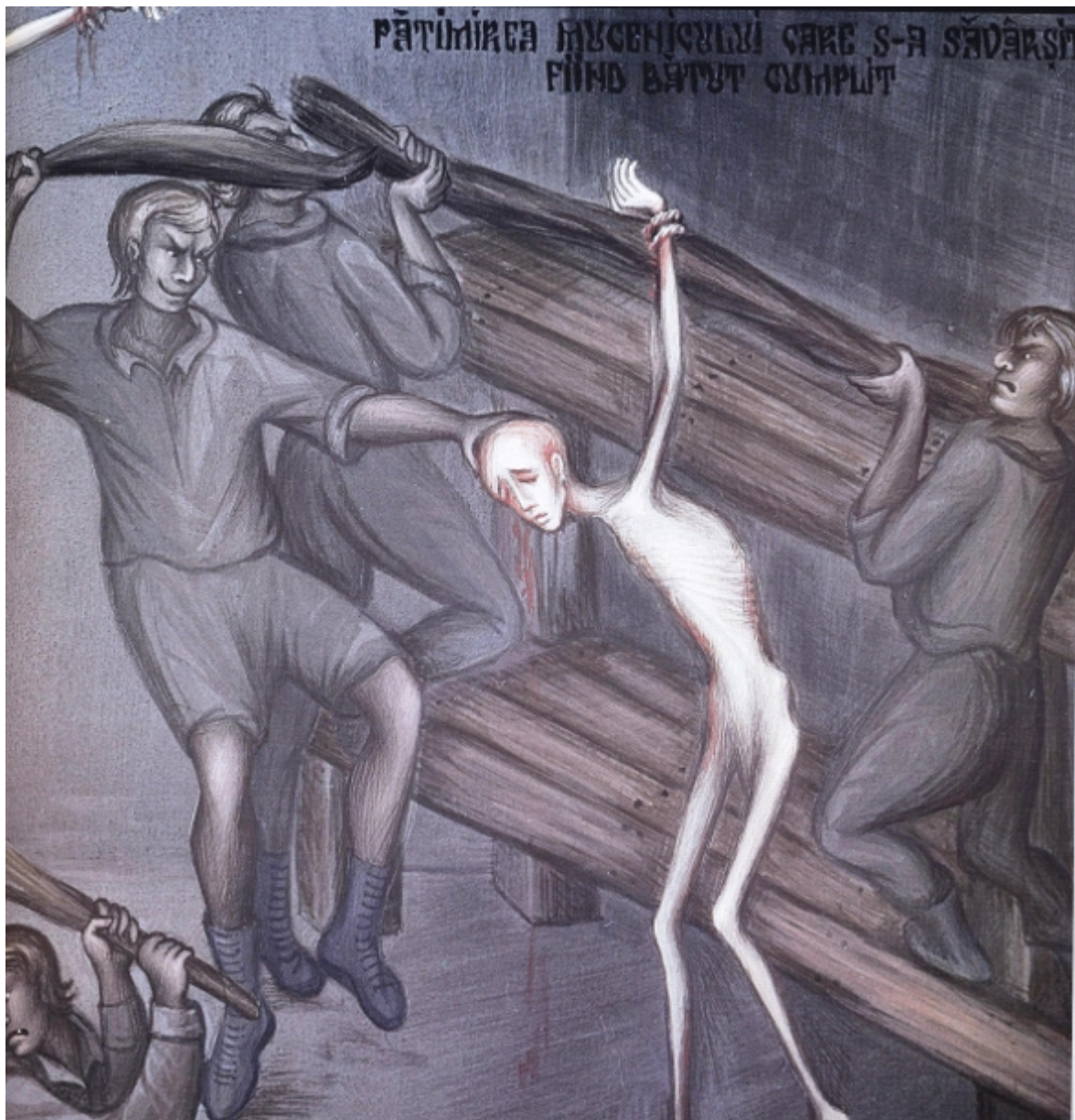

Πρωτομάρτυρας Κορνήλιος Νίτσα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το μαρτύριο του Κορνηλίου Νίτσα

Πρωτομάρτυρας Κορνήλιος Νίτσα. Το πρώτο θύμα του Τσουρκάνου.

Ήταν τέλη του Φεβρουαρίου 1950. Κάποια μέρα φέρανε μέσα στο δωμάτιο έναν νέο φοιτητή με παιδικό πρόσωπο. Πρέπει να ήταν 19-20 χρόνων. Το όνομά του: Νίτσα Κορνήλιος.

Μπήκε κατ'ευθείαν μαζί μας στο πύρ της «αναμόρφωσης», δηλαδή σε φοβερά βάσανα. Όλη την νύχτα μάς έκαναν τρομερά βάσανα, ο ίδιος ο Τσουρκάνου και η ομάδα του, που είχε περισσότερο από τριάντα τραμπούκους. Το πάτωμα ήταν βρεγμένο με αίμα, τα ρούχα των βασανισμένων το ίδιο. Ο Τσουρκάνου βγήκε από το δωμάτιο, αλλά μετά από ένα ή δύο λεπτά ξαναπέρασε μέσα σαν σίφουνας:

- Ρέ, προσέχετε! Έχουμε έλεγχο. Όταν φωνάξω «Όρθιοι!», όλοι να σηκωθείτε!

Η πόρτα άνοιξε διάπλατα και στο δωμάτιο μπήκαν δύο λαϊκοί και δύο με στρατιωτική στολή. Τον πρώτο λαϊκό, που στεκότανε μπροστά, τον αναγνώρισα αμέσως βλέποντας το πρόσωπό του. Ήταν ο Ιωσήφ Κισινεύσκι, εβραϊκής καταγωγής.

- Ε, πώς είναι; ρώτησε κοροϊδευτικά ο Ιωσήφ Κισινεύσκι.

Εκείνη την στιγμή ο νέος φοιτητής που μόλις ήρθε την προηγούμενη μέρα, πετάχτηκε από την θέση του που ήταν δίπλα από το ξύλινο κρεβάτι και είπε:

- Είμαι ο κρατούμενος Νίτσα Κορνήλιος. Πώς να είναι; Εσείς δέν βλέπετε; Μάς βασανίζουν!

Ο πρωτομάρτυρας Κορνήλιος Νίτσα από την «Αναμόρφωση» στις φυλακές Πιτέστι

Μόλις τότε τόλμησα να κοιτάξω τα πρόσωπα τών βασανισμένων. Ήταν παραμορφωμένοι στην κυριολεξία. Πρόσωπα πρισμένα, μάτια φουσκωμένα και μαύρα από τα κτυπήματα. Σε μερικούς τους έτρεχε ακόμα αίμα από το στόμα. Ήταν ένα φοβερό θέαμα.

- Τί, παραπονιέσαι ότι σάς βασανίζουν; Αυτό δέν είναι τίποτε! Σάς φέρανε εδώ να σάς σκοτώσουν! Να μάς πείτε ευχαριστώ για τις ανθρώπινες συνθήκες που σάς προσφέρουμε! Λέγοντας αυτά, γύρισαν όλοι όπισθεν και βγήκανε βιαστικά από το δωμάτιο.

Μείναμε όλοι κατάπληκτοι ακούγοντας την απάντηση. Δέν είχαμε πιά σε ποιόν να κάνουμε παράπονα. Αισθανόμασταν ότι είμαστε χαμένοι.

Ο Τσουρκάνου έκλεισε ήρεμα την πόρτα πίσω από τους ελεγκτές. Μετά, κοιτάζοντας άγρια τον Νίτσα Κορνήλιο, άρχισε να τον βρίζει, λέγοντας τις πιό άσχημες βρισιές που γνώριζε.

- Γδύσου αμέσως!

Έτσι ο καημένος Νίτσα έβγαλε τα ρούχα του και έμεινε εντελώς γυμνός. Δύο από τα ρομπότ τού Τσουρκάνου του δέσανε πίσω τα χέρια. Ανάμεσα στα χέρια βάλανε ένα ξύλο χονδρό για να αντέξει και οι δύο τον σήκωσαν στο ύψος του πάνω ξύλινου κρεβατιού, μέχρι που έμεινε κρεμασμένος έτσι, στην πιό οδυνηρή θέση. Μετά ο Τουρκάνου πήρε ένα ρόπαλο (περίπου σαν το χέρι μου) και άρχισε να κτυπάει τον Νίτσα. Τον κτυπούσε στο πρόσωπο με αυξανόμενη αγριότητα. Σε κάθε κτύπημα, το κεφάλι του πεταγότανε δεξιά ή αριστερά. Είχαμε την εντύπωση ότι ο λαιμός, που φαινότανε ότι δεν έχει σάρκα πλέον, θα σπάσει και το κεφάλι θα πεταχτεί μακριά, κατακυλώντας.

Άκουσα πως, σε ένα πιό δυνατό κτύπημα, τα κόκαλα τού προσώπου του σπάσανε. Διέκρινα έναν κρότο σβηστό και βουβό, σαν να είχε σπάσει η φλούδα ενός λεπτού καρυδιού. Σε ένα άλλο κτύπημα, περισσότερα δόντια πεταχτήκανε από το στόμα του. Τα μάτια του ματώσανε, φουσκομένα, έτοιμα να βγούνε από τα βαθουλώματά τους, έχοντας τον φόβο και τον τρόμο τυπομένους πάνω τους. Άρχισε να κάνει εμετό θρόμβους αίματος, ενώ μία στάγωνα αίματος έτρεχε από το αυτί του.

Δέν μπορώ να καταλάβω πόσο κράτησαν τα βάσανα αυτού του μάρτυρα, γιατί κάθε στιγμή φαινότανε μία αιωνιότητα. Κάποια στιγμή άφησε το κεφάλι του κάτω, δίνοντας σήμα θανάτου. Όμως και έτσι, ο Τσουρκάνου κτύπησε ακόμα μερικές φορές το κεφάλι που κρεμότανε χωρίς ζωή. Το νεκρό σώμα, με εκείνο το τρυφερό παιδικό πρόσωπο, φοβερά συντετριμμένο, αίμα ανακατεμένο με σάρκα, βρισκόταν

τώρα στην μέση του δωματιού. Αμέσως φέρανε μία κουβέρτα, τύλιξαν το πτώμα και το βγάλανε στο διάδρομο. Από εκεί το απομάκρυναν οι επόπτες. (Μάλλον το πέταξαν σε ένα κοινό λάκκο. Έτσι συνήθιζαν...)

Πηγές:

Κείμενο: Γεώργιος Αντρέικα- Μαρτυρίες, Μαρτυρίες...

Εικονογράφηση:

1. *Icoana Noilor Martiri ai pământului Românesc, Editura Bonifaciu, Bacău 2009.*
2. *Fericiti cei prigoniti -martiri ai temnițelor românești-, ed. îngrijită de Matei Marin, Editura Bonifaciu, Bucuresti 2008.*